

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **L. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2008, č. j. OAM-867/VL-19-11-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2009, č. j. 64 Az 1/2009 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení výše označeného usnesení krajského soudu (v záhlaví tohoto usnesení bylo nedopatřením uvedeno č. j. 61 Az 1/2009 - 24, spis je však veden pod zn. 64 Az 1/2009, a tedy jde o zjevný omyl v psaní, který nezpůsobuje nezákonnost tohoto rozhodnutí), kterým bylo vysloveno, že se jí zástupce z řad advokátů neustanovuje. Krajský soud ve svém usnesení vyšel z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nedoložila, že nemá dostatečné prostředky, ačkoliv byla k prokázání svých majetkových poměrů prokazatelně vyzvána v jazyce, jemuž rozumí. Žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů podala stěžovatelka v rámci řízení o její žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

Dne 8. 5. 2009 byla k poštovní přepravě proti uvedenému usnesení krajského soudu podána blanketní kasační stížnost. Krajský soud usnesením ze dne 27. 5. 2009, č. j. 64 Az 1/2009 - 29, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede konkrétní skutečnosti svědčící o nezákonnosti napadeného usnesení, v nichž spatřuje důvodnost kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Usnesení zároveň obsahovalo upozornění, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který podání odmítne.

Výše uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 4. 6. 2009. Poslední den měsíční lhůty tak (s ohledem na víkend 4. - 5. 7. a státní svátek 6. 7.) připadl na úterý 7. 7. 2009. V uvedené lhůtě bylo soudu doručeno podání (označené jako kasační stížnost), které namítalo,

že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a důkazy, které si opatřil, nebyly úplné. V zemi svého původu je stěžovatelka ohrožena na životě a nemůže se obrátit na státní orgány se žádostí o ochranu. Dále poukazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva ve věci vyhoštění žadatelů o azyl a dovolává se závěrů Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků.

Zdejší soud konstatuje, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. (blíže viz závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS). Je tomu tak kvůli tomu, že opačný přístup by přinesl pouze řetězení problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné moci (k tomu viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz).

Náležitosti kasační stížnosti jsou pak stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Krajský soud k doplnění kasační stížnosti vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu, avšak výzvě nebylo ve lhůtě vyhověno, neboť stěžovatelka v podání, které v uvedené lhůtě soudu zaslala, nevymezila důvody, pro něž rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno její žádosti o ustanovení advokáta, napadá. Podání obsahovalo toliko v obecné rovině rozvedené důvody, proč stěžovatelka nesouhlasí s tím, že jí nebyla udělena mezinárodní ochrana. Kasační stížnost reálně (vymezením důvodů) směřuje proti doposud neexistujícímu meritornímu rozhodnutí krajského soudu o stěžovatelčině žalobě. O ní ovšem doposud rozhodnuto nebylo (ačkoliv v podané kasační stížnosti je výslovně uvedeno, že byla zamítnuta). Stěžovatelka tak neodstranila vady podání spočívající v absenci důvodů, pro něž stěžovatelka požaduje napadené rozhodnutí (o neustanovení zástupce) zrušit. Pro neodstranění vad podání není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat (nejsou-li vymezeny důvody kasační stížnosti, soud ani nemá co přezkoumávat). Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 1, § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Nad tento rámec Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelce nic nebrání v tom, aby podala novou žádost o ustanovení zástupce. Pokud však bude chtít, aby jí byl advokát ustanoven, bude muset především řádně doložit, že nemá dostatečné prostředky.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu